

PETROSÉNY és VIDÉKE

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI és VEGYES TARTALMU HETILAP. — MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP REGGEL.

A lap előfizetési ára:

Egy negyedévre	1 frt	Egészévre	4 frt
Félévre	2	Egyes szám ára	10 kr

Felelős szerkesztő:

ZÁDORY KÁROLY.

Laptulajdonos:

FIGULI ANTAL.

A lap szellemi részét illető közlemények a „Petrosény és Vidéke” szerkesztőségéhez; az előfizetések pedig a kiadóhivatalhoz czímzendők. — Hirdetések, valamint nyilvtéri közlemények mérsékelt áron számíttatnak.

Szt. István király napján.

Valamint egyes ember, úgy egész nemzet is csak úgy lehet boldog és dicső, ha híven halad pályafutása ösvényein és szilárdul megáll a harcshelyen hová őt saját boldogságáért egy fensőbb kéz rendelé.

Ezer év zajlott le egetrázó viharai-val fejünk felett azóta, hogy Isten népünket kelet távol bércei közül kiragadván, ide, a keresztény, de romlott Europa kellő közepébe átültette. S mily czélből? Hogy eleinte a büntető igazságosságnak ostroma legyen. És csakugyan úgy látszik, mintha a menydörgő Jehova őt választottá volna haragja rontó villámaivá, hogy a vihar szárnyain végig robogjon Europa fertőzött virányain, hogy az elfajult népeket a józan erkölcs fájának tövébe visszaterelje.

Később azonban ütött az irgalom órája is. „Nox praecessit . . .” az éj elmúlt, felkelt a nap! A magyar lejtársá véres szerepét. Az égi kéz azonban nem

törte szét a büntető vesszőt; — a magyart — hanem hitvédő szablyává bővelte át. A Hadur imádó szilaj magyar nép ugyanis a keresztútából, mint a keresztény civilizáció vértanui bajnoka emelkedett ki. S mint ilyen a Gondviselés által oda lón állítva kelet és nyugat közé határőrül, hogy érzéklével felfogja az ázsiai barbár csordák ostromait.

A hitvédelem dicső hivatása lón hának magasztos rendeltetése, gondviselés-szerű nagysága. Ez lón egyszersmint a többi népek haláljának, rokonszenvének fő-tárgya, ez kilencz századunk minden győzelme, — dicsősége, — minden erénye — s érdemének elenyészhetlen fénysugára, ez ezer éves létünknek egyetlen biztos alapja.

És ki vezérlé e fényes pályára halzánkát? ki volt mai nagyságának megalapítója? . . . Szt. István, a magyarok tündöklő csillaga. De mily fény vezérlé utait, minő alapon erősíté meg remek alkotásait?

E fény, ez alap, a keresztény hit és erkölcs vála

Vagy nem e hitnek égi lángjain olvadt s puhult meg a csak harcban leledző, — a csak vérnek örvendő magyar szív? nem a hit oltá-e be a büszke szit-

tya szívébe a kereszténységnek nemes alázatát? nem a hit mutatott-e neki dicsőbb pályacélt s elévülhetetlenebb borostyánt annál, mint a milyent eddig csak füstölő romokból s gőzölő vértócsákból szokott szakítani a vad magyar keze?

Igen! Szt. István tette nemzetté a magyar népet s emberré azt, ki eddig csak harczfi volt, az által, hogy azt a kereszténységnek szelid igájába terelte. Ő rakta le a kereszténység behozatala által azt a szilárd alapot, melyen ezer éves viszontagságteljes multnak őriási épülete felemelkedett, mely felett habár nem egyszer viharzott át a századok zivatarja, s morajlott a boszús egeknek tomboló zenéje, mégis elmondhatjuk a költővel: „Él magyar, áll Buda még.” A kereszténység által tette Szt. István azzá Magyarországot, a mi ma : kulturállammá Európában. Csakis ezzel sikerült nemzetének új fészket, a három bércezes hazát, a magyarnak állandó otthonává tenni.

Nincs kétség benne tehát, hogy a mit Szt. István tett, az hasonlíthatlanul messzebb hat az idő medrében, mint a mit a honfoglaló daliás ősök rettentetlen bátorsága végzett. Mert nem kell napole-

PETROSÉNY és VIDÉKE TÁRCZÁJA.

Ilona naplója.

(napló töredék):

1897 júni 5. A mióta naplomat vezetni kezdtem, még ilyen örömmel nem vettem kezembe a tollat, mint ma. A boldogságtól alig tudok írni. . . De nem is tudom, miért vagyok olyan izgatótt? A ma történeteket rég sejtettem volna! — Gondolhattam volna, hogy előbb utóbb be kell következni ennek is.

Ma lettem 17 éves. Születés napi ajándékul, vagy emlékül pedig kaptam. . . mit is kaptam? — Nem tudom helyesen kifejezni! De igen! Endrénék a szerelmét!

Gyermekkori ismerős, játszótárs, — most pedig nekem a legtöbb.

Eddig nem tudtam megérteni, hogy az utolsó időben miért voltam körében olyan izgatótt, olyan elégedetlen? Mindig hiányzott lelkem összhangjából valami! Vágytam valami után, s nem tudtam ki találni, hogy mi az? Most már tisztába vagyok magammal! Hiányzott szívemből a szerelem, — nem tudtam róla! — De a mikor ma Endre meghallotta, hogy szeret, szívem mindjárt megsúgta, hogy most már nincs kívánni valóm!

Nem írok többet. Miért írtam le a mai nap történetét, mikor annak emléket lelkem mélyén jobban megőrizem. . . .

1897 júli 3. Endre gyakran jön hozzánk. Milyen szép terveket alkotunk jövőnkre nézve. Boldogok leszünk. Napról napra jobban szeretjük egymást. . . — Egy idő óta nem szeretek irogatni. Sokkal jobban esik lelkemnek, ha valami csendes helyre elhúzódhatok s gondolkodom Endréről.

Nem is lehet másképp tennem, mikor olyan nagyon szeretem őt, — Valaki jön! Ne lása, hogy mivel foglalkozom!

Később. . . Jött is valaki! Nem tudom sirjak-e vagy kacagjak? — Itt járt Jeremiás Antal. Anyám azt mondja gazdag ember s kedvében kell járni. Én járjak kedvében? . . . Annak a vén medvének? A ki egyebet se tud mint morogni? Olyan nines! Hogy is tud anyám arra gondolni, hogy én egy ilyen öreg úrral még szoba is tudjak állni. — Azt mondják csak 49 éves és minden éve 2000 frtot ér! — Bámom is én! Nekem úgy se kell, még ha 10,000 frtot ér is minden napja. . .

Aztán miét kellene a kedvébe járjak? Talán anyám se tudja! — Eddig is járt hozzánk, de el tudta apámmal tölteni az időt! Meg unta már? Na tudom velem hamar megunná az életét.

Azért is mikor veszem észre, hogy jön, mindig kiszököm a kertbe. — Nem bánom, ha az egész napot is egyedül kell töltnem.

Szomorú vagyok! Ma Endre nem jött! Valjon mi van vele?

Már írnom se lehet! Anyám sürget, feküdjem le, mert késő az idő! — Jó éjt szerelmem!

1887. júli 6. Két nap megtettem, hogy Jeremiás próféta elől megszöktem, de már nem lehet többet. Ma apám is, anyám is reám támodtak, hogy miféle nevetlenség tölem, hogy elbúvok? Nem vagyok már gyermek! Többször meg ne merjem próbálni! Apám olyan ijesztően nézett rám, hogy most is reszketek tőle! Azt mondta, hogy tönkre akarom tenni? — Hát mivel tenném tönkre? — miféle nagy baj, ha nem akarok azzal a medvével együtt lenni.

1897. júli 11. Szörnyűség! — ma minden kivilágosodott előttem. Én legyek annak a vén medvének a felesége? Jaj be borzasztó gondolat! mikor itt nem Endre!?

Nem szégyenli az a Jeremiás még gondolni is arra, hogy hozzá menjek? S apámék hogy örültek, mikor nagy zavarral elő adta kérését az öreg, milyen meglegedett volt, mikor kedvező választ nyert! — aztán engem meg se kérdeztek, hogy akarom-e?

oni lángelműség annak megértéséhez, hogy könnyebb valamit meghódítani, mint meghódítottat megtartani. Az, ki megtalálja annak módját, hogyan kell az államot fenntartani és megerősíteni, a bölcseségnek magasabb fokát érte el, mint a ki azt meghódítja és csatákat nyer" így szól a történet mély kutatója Bossuet.

Szt. István ezt tette. Ennél többet, ennél nagyobbat fölkent királyi fő nemzeteért nem tehet és nem is tett.

Ez magyarázza meg, hogy a magyar nemzet összes életei pezsdülésbe jönnek augusztus huszadikán, hogy lelkünk ezen napon igaz áhitattal telik el, hogy midőn évenként messzehallatszó ágyudörgés hirdeti a Gellérthegy magas csúcsáról e nagy nap, e nemzeti ünnep megérkezését, megdobbant egy ország szíve s miként az elrejtett hegyi falucska szerény tornyának éretyelve fohászra készíti ama egykedvű magyar keblet is, a mely különben a hazáért nem szokott imádkozni soha; úgy az egész ország egy karavánná változik s a messze vidéki polgár és gazdasszony elhagyják a dűkalászt rengető és virágillatos édes otthont, hogy elvegyülve, a nyüzsgő embertömegbe, mely ős Budavára felé tolong, megcsodálják, megtiszteljük azt a szent kezet, melyet jótéteményeiért az Isten sértetlenül őriz mind e napig, mely alkotta a hazát s mely mostan is, nehéz viszonyok, nehéz körülmények között nemzetünk oltalma, reménységünk támasza, és hazafias kegyeletünk szent ereklyéje.

Nyolczszázkilenczvennyolcz esztendő vihara vonult el felettünk azóta, hogy a nagy király bölcsesége e vérrel áztatott földön hazát és alkotmányt adott, s e hosszú idő után is azt látjuk, hogy az ő nevének ünnepe, évről évre nyer jelentősé-

Oh bár csak jönne Endre; ő meg tudná mondani, mit csináljak.

1897. júli 26. Beteg voltam sokáig! Nem is tudok jól vissza emlékezni, hogy mi történt velem? meghaltam! Illetve csak akartam, s még is élek. Hanem most már élhetek! Újra boldog vagyok. — Leírom azonban a velem történeteket, úgy a hogy Endre beszélt el!

Mikor Jeremiás úr kezemet megkérte, eleinte nem tudtam, mit csináljak? — Várta Endrét és ő el is jött! De még beszélni se tudtunk, mert anyám szinte durván adta tudtára, hogy mai naptól fogva jegyes vagyok, s az ő látogatása felesleges. Endre mondani akart valamit, de anyám nem hagyta.

Csak nem akarja elrontani leányom szerencsét, elég volt már a gyermek játékból, nem akarok két koldus tarisnyát össze kötni. Menjen Isten bérével s ne is jöjjön többet.

Endre el kellett menjen.

Láttam, hogy a baj nagyobb, mint eleinte gondoltam s kétségbe voltam esve. . .

Később: — Az írást félben kellett hagynom, mert itt volt az én kedves jegyesem — Endre. De folytatnom tovább.

Levelet írtam Endrének! megírtam, hogy nélküle nem tudok élni, meghalok! — Elvettem

gében, hogy dicsőségesen küzd meg az idővel és annak méhében rejlő enyészettel; hogy ma kilenczszázados távolságban a szent férfiú emléktől, minden igaz magyar kebelnek legszentebb érzelmei a válás és hazafiság összeolvadnak e nagy napon és e kebel a szent király emléken épülve áldozni siet a hazafiság, a nemzeti kegyelet oltárán.

És legfőbb kötelessége ma minden magyarnak, ma midőn a hazafiúi legszebb erényeket nem az ellenfélk támadása hervasztja, hanem a közöny mindent megölő férge rágja, még pedig hosszas időn át. Föl kell támasztanunk ezzel szemben a nemzeti önérzetet, a hazafias érzelmeket, táplálni, erősíteni a nemzeti lélek és kegyeletnek minden megnyilatkozását.

Ebben Szt. István nagy királyunk szelleme jön segítségünkre. Az ő szent emléken hevülve sorakozunk a hazafiság oltárainál.

Aldozunk azokon ne csak lángoló, hanem melegítő tűzzel, igaz hazafisággal.

Legyen áldott, legyen dicső a nagy király szent emléke!

Sz. ly.

A petrosényi gymnasium érdekében

Ismertettük egész terjedelmében a magán-gymnasiumi községi bizottságnak a kir. magas kormányhoz felterjesztett memorandumát, melyet Andreics János bányagazgató, bizottsági elnök magas állásu s befolyásos egyének kivül a hírlapoknak is megküldötte a következő hazafias levél kíséretében: »A magyar sajtó a culturalis érdekek iránt mindenkor ép érzéket mutatott s odaadó támogatásban részesített minden culturalis intézményt. Ez által felbátorítva fordulunk egész bizalommal mi is hozzá, kérve hogy támogatását tőlünk se vonja meg.

az anyám szekrényéből a morfiomos üveget, a mit ő szokott használni! A levelet a szobaleánnyal elküldtem Endrének. — Le mentem a kertbe — a hól ketten szöktünk ülni s megittam az egész üveg mérget.

Napokig nem tudtam, hogy élek! Endre volt az ágyammal, mikor először eszemhez jöttem, — aztán lassan lassan jobban lettem s most újra egészséges vagyok.

Azon a szerencsétlen — vagy szerencsés napon, mikor a halált hívtam segítségül, megváltozott minden. — Endre levelem vétele után, melyben írtam, hogy megmérgeztem magam s tőle elbucsztam, azonnal rohant hozzánk, magával hozva az utón elfogott doktort.

Az isteni gondviselés megengedte a gyógyulást; s mikor kissé helyre jöttem, apámék kik betegségem alatt helyesen megváltoztatták nézetüket, beleegyezésüket adták, hogy az Endre felesége lehessenek.

Jeremiás úrról soha említést se tesznek és én kíváncsi se vagyok megtudni, hogy mi történt vele?

Hála legyen az Istennek, hogy így van minden!

1897. júli 31. Három nap múlva lesz az esküvőnk! Endre és én is oly boldogok vagyunk.

Bucsy Ákos.

Nem személyes, hanem elsőrangú hazafias ügy, a magyarság ügye az, melyben segítő jobb-jára szükségünk van.

Petrozsény, itt az erdélyi határszélen az oláhság közé élve, mintegy 7—8000 lakóssal bír s a legutóbbi években a közszükséglet nyomása alatt, társadalmi uton egy községi magán algymnasiumot létesített. Elsőrangú fontosságu szerep vár egy középiskolára hazafias szempontból itt ez exponált helyen s zsenge intézetünk alig a lét kezdetén már is szép eredményt képes felmutatni. Ámde anyagi erőnk elégtelen, hogy beczéztetett intézményünket támogatás nélkül fenntarthassuk s a törvényes kellekkel elláthassuk s fejleszthessük.

Kérvennyel járultunk a magas kormányhoz támogatást, segélyt esdve tőle, mely kérvényünk egy másolatát ide csatoljuk.

A culturalis feladatokkal szemben, sajnos, hazánk nem képes még ama határig elmenni, mely azoknak virágzó létet s fejlődést biztosíthatna, de eddig fenntartott intézetünket, ha csak a hazafiaság ellen véteni nem akarunk, el nem ejthetjük.

E törekvésünkben vagyunk bátrak a tekintetes szerkesztőséghez is fordulni, kérve, hogy ügyünket jó akaratú támogatásban részesíteni kegyeskedjék.

Megemlítjük, hogy a memorandumban azon kérelem foglaltatik, meggyőző indokolás mellett, miszerint a kormány a petrosényi algymnasiumot mielőbb, lehetőleg már az 1899-iki költségvetésben államosítani méltóztassék s addig is míg ez megtörténhetik s nehogy közszükségletből fakadt, feltékenyen őrzött s szeretettel istápoltt intézményünk, mely a fejlődés öröndetes útjára lépve máris fontos culturalis missiót teljesít, anyagi erőnk híján a felosztás veszélyének legyen kitéve s növendéki tanulmányaik folytathatásának lehetőségétől megfosztassanak, intézetünket évi 2500—3000 frt. segélylyel támogatni s hogy a kívánatos szélesebb körű bizalom megnyeressék részére a nyilvánossági jogot engedélyezni kegyeskedjék.

Továbbá azon kötelező ajánlat tétetik, hogy:

1) A petrosényi állami algymnasium számára alkalmas telek vették s a bemutatandó tervek szerint Petrozsény község által megszavazott 1500 frt segélyre felveendő kölcsön útján olyan algymnasiumi épületet állítunk elő 1899-1900-ig, mely az igazgatói lakás és tanhelyiségek befogadásával az esetleges bővítést is lehetségessé teszi s legalább 1000 négyszögöl torna- és játszótérrel rendelkezik.

2) Az algymnasiumi épület gondozását, tisztogatását, Petrozsény község továbbra is kész magára vállalni.

3) Társadalmi uton szegény, de kiváló szorgalmu tanulók felségélyezésére alapot terem s az iskola érdekeinek állandó istápolására bizottságilag működik Petrozsény község.

UJDONSÁGOK.

Ő Felsege legmagasabb születése napjának 68-ik évfordulója alkalmából Petrosény közönsége hazafias lelkesedéssel juttatta kifejezésre apostoli királyra iránti hűségét és loyális ragaszkodását. Folyó hó 17-én nemzeti zászlókat lengtetett a házakon az alkonyat szellője s este a kivilágított házak ablakaiból kiáradt fény ünnepi szint kölcsönzött az egész községnek. Az utcazőkon hullámozott néparadat fellelkesülten gyönyörködött a szemképrázatót fényárban s a fényesen kivilágított m. á. v. épületek színes lámpái mint kolozsális háttér impozánssá fokozták a kíváncsi szemeknek oly jóleső összehatást.

Folyó hó 18-án d. e. a templomok harangjainak éreztetése imához hívta a lakosokat s az ünnepi ruhát öltött levek összesereglettek a templomokba s áldást esdtek a népek legjobb atyja, a legalkotmányosabb uralkodó fejére, buzgó imádságban kérve a királyok királyát, hogy a magyar szent korona fölött viselőjét hűséges népeinek boldogítására sokáig tartsa meg. Dél előtt 9 órakor a szolgabírói hivatal, a községi előljáróság s képviselőtestület Janza Vazul szolgabíró; a magyar államvasutak tisztikara Wintergerszt Ferenc főmérnök; a magyar kir. esendőrség Varga Gusztáv főhadnagy és szakasparancsnok; a magyar kir. pénzügyőrség Nyíry József p. ü. biztos; a bányatársulat tisztikara zenével, Roth Floris főmérnök vezetésével alant jelentek meg a romai kath. templomban Székely Károly plébános helyettes által celebrált háladási isteni tiszteleten, hol a helybeli urhölgyek és urak énekkarának négy hangon előadott egyházi énekei s Weber Béla „Király himnusa” emelték az áhitatot. Innen 10 órakor a gör. kath. templomba vonultak a hatóságok és testületek, hol Radik István esperes mondotta a háladási isteni tiszteletet; a görög keleti templomban pedig Stanka Avram plébános mondott misét; innen az ev. ref. templomba vonultak az említett testületek, hol Kósa Mihály lelkész hazafias remek alkalmi szónoklata előtt Weber B. „Király himnusát” utána pedig a „Hymnuszt” énekelte az énekkar; majd az ág. ev. ref. templomba mentek testületileg, hol Pelger Mihály lelkész végezte az ünnepi szertartást s hazafias, szép alkalmi magyar szónoklata s imájában áhitatgerjesztően emlékezett meg az örömnépről s az énekkar Bruckner Frigyes szakavatott vezetésével igen szépen énekelte a „Hymnuszt” és a „Szózatot”. Az izraelita templomban reggel 7 órakor végezte Leitner József rabbi az isteni tiszteletet.

Ma Szt. István ünnepén d. e. 10 órakor a rom. kath. templomban tartandó nagymisén a politikai hatóságok, hivatalok, egyletek és társulatok testületileg lesznek jelen. A nemzeti ünnep jelentőségét mai vezérezikünkben méltatjuk.

Személyi hír. Reizner János jeles történész s a „Somogyi könyvtár” igazgatója — nejevel együtt — Szegedről Petrosényi és vidékének megtekintése s az itteni viszonyok tanulmányozása végett f. hó 16. és 17-én körünkben időzött s elragadtatással nyilatkozott a táj szépsége, Petrosényi rohamos haladása s különösen a magyarság eszméjének örvendős hódítása fölött.

A Janku. Felső-Szállaspatakon Schlesinger Adolf körcsmájában Birschesz Mihály, Barb Petru és Jank Petru Szirbián, odaváló lakosok duhaj mulatozás közben tüntetőleg húzták a „Janku” nótát, mit a közbelépett esendőrség betöltött s az atyafiakat magyarellenes tüntetés — a puji szolgabírósnál feljelentette. Igen helyesen, hadd tanulják meg, hogy itt Magyarországon van s az ellenséges indulat kifejezésre juttatását tüntetés a magyar állam ellen, mely megtorlás nélkül nem hagyható. Helyén volna, hogy ha a rendőrhatalóságok megvonják a zenélési engedélyt a magyarellenes nótákat játszó zenészekről.

Tűzhaláltól mentett meg három ember életét Simon Balázs petrosényi esküdt. A neveztet esküdt ugyan is iszkronyi birtokára kiment e hó 16-án d. e. 9 órakor s észre vette, hogy szomszédjának Adamely Dumitru iszkronyi lakosnak faháza tetején gyanus füst tödül ki. Kocsisával oda sietett s amint az ajtó belülről

a szobában nyüzörgő emberi hangokat hallott, de a folyó sűrű füstben nem látott semmit. A hang után keresve ráakadt először egy 7 éves fiúra, ki már alélt volt s kihozta a szabad levegőre; ismét bement s kihozta a háztulajdonosnak az anyját, ki szintén eszméletlenül vergődött a földön s a szabadlevegőn csakhamar magához tért s mondta hogy Adamely Dumitru is bent van. Simon Balázs, élete veszélyeztetésével ismét be ment s a padláson megtalálta félholt állapotba elterülve a háztulajdonost s azt is megmentette, ki a tüzet oltani a padlásra ment s a folyó füstben elalélt. Ezalatt a kocsisával fellármáztatta a szomszédokat kiknek segítségével eloltották a tüzet s megmentették a házat s a tulajdonos egyéb ingóságait. A kár kevés s a veszélybe volt három élet is megmentetett.

A villám f. hó 16-án a mezőn agyonsújtotta Jozsa Joanna, ponori lakosnőt.

Óvodavizsga. Folyó hó 15-én volt a záró vizsga a petrosényi állami óvodában s a legmesszebb menő várokozás felől kitűnően sikerült. Ha egyéb érdeme nem volna öv. Tribusz Gusztávné óvónőnek, mint az, hogy a hozzá szeretettel ragaszkodó közel száz apró gyermek között oly mintaszéri fegyelmet tud tartani, már akkor is dicséretesen megfelelt farsztó feladatának. Öröm volt látni a nagyobb részen magyar ruhába öltöztetett gyönyörű kisdedeket, amint vezényszóra sorakoztak s bátran felvonultak a díszes és megszámá hallgatóság elé. Feleleteik, énekeik, szavalatuk pedig általános bámulatot keltett. Idegen, — német s román — ajku leánykák s fiúcskák egészen tisztá kiejtéssel szavalat ékes magyar nyelven hazafias költeményeket s párbeszédeket. Mily jól esik hallani a szülői háznál idegen szót tanult pieziny gyermekektől, midőn mellüket verve büszkén vallják hogy: „magyar vagyok!” Akik bizonyos elfogultságból ellenségei az óvoda-intézménynek — mert ilyenek is akadnak — kár hogy nem voltak jelen a záróvizsgán, hogy a fényes eredmény után alkothatnának véleményt. Az a rend s tisztaság, mely az óvoda helyiségeiben tapasztalható, szintén az óvónő eléggé nem méltatható érdeme s a kiállított csinos kézi munkák, fáradságot nem ismerő buzgalommal párosult ügyességét dicsérik. A záróvizsga végeztével mezei munka s egyéb eszközökkel felszerelt ügyesen csoportosítva lefénképeztek a pieziny növendékek s a szülők és tanügybarátok legőszintébb elismeréssel gratuláltak a jeles óvónőnek.

A petrosényi gymnasiumban f. hó 25-28-án lesznek a beiratások. Örvendős tényként fel-említjük, hogy a gymn. bizottság megtette az intézkedéseket az iránt, hogy a gymnasium már ezen évben nyilvánossági jogot nyerjen, ami annál bizonyosabb, mert a törvény kívánalmainak megfelelőleg mind képesített tanárok foglalkoztatni.

Az állami elemi iskolákban a beiratások augusztushó 28-án kezdődnek — az előadások pedig szeptemberhó 4-én. — A Szt. Ferenc-rendű nővérek zárdaiskolájában pedig augusztushó utolsó és szeptemberhó első napjaiban tartatnak meg a beiratások.

Kuriosum. A piski-petrosényi és a petrosény-lupényi vaspályamenti földtulajdonosok be akarják perelni a vasutársulatokat, mert az a sérelmük, hogy az utasok leszedik a kukoricát s nem lehet őket megzabolni, mert a kupékba beszállnak s tovább utaznak. Forrásunk megbízható, de felelősséget e hírt nem vállal a szerk.

Dévan és Petrosényben megüresedett marhasó-árudák betöltése végett versenytárgyalás fog tartatni. Az árusítandó marhasó termelési ára métermázsanként a m.-ujvári főbánya hivatalnál 10 korona; a m.-solyosi kir. sóhivatalnál ellenben 11 korona 40 fillérben van megállapítva, melyek egyikéhez vagy másikához az engedélyes óhajításához képest utasítva lesz. A versenytárgyalásra benyújtott ajánlathoz a magyar állampolgárságot és nagykorúságot is igazoló, az illetékes hatóság (községi előljáróság) által kiállított erkölcsi bizonyítvány csatolandó. Mindazok, kik a már említett marhasó eladásával foglalkozni óhajtanak, írásbeli zárt ajánlataikat 100 frt. készpénz, esetleg óvadékképes állampapírbiztosítékkal felszerelve f. évi szeptemberhó 12-ének d. e. 10 órájáig a dévai magyar kir. pénzügyigazgatóság főnökénél nyújtsák be.

A gólya. Nem csak a családi életben jutott érdekes szerep ennek a két hazájú vándormadárnak, hanem az évszakok változásának is csodálatos hírnöke a gólya. Mikor a természet viránya himes pázsitot sző a föld felengedte kérére s a melegítő napsugár élethe költi az alvó természetet; a kárpátok égbenyúló kopár bércei fölött szürke felleggő tömörülve uszlik a léghőmérsékletének vándorserege. Ez a klíma nem az ő hazája. Itt a sziklareteg, a föld méhe sejtje a természet mérhetlen kincsét, mely kiaknázva is komor, fekete. Neki délibábos róna, dús kalászt rengető Kánaán kell, s ha ott felnevelte pelyhes magzatát, visszaköltözik tengerentúli másik honába. Boldog madár! Két otthona van. Nem is gondolja midőn most a Páring kopár szírtjei felett visszarepül, hogy itt lent a Zsülvölgyében hány élőlénynek egy otthona sincsen. De hiszen a hírlapíróknak nem feladata az érzélgés, a merenges; hanem annak megemlése, hogy napok óta csoportosítva nagy csapatokban vonulnak itt át a gólyák déli irányban s most szokatlanul korán vándorolnak, ebből azt következtetik sokan, hogy korán beáll az ősz.

A kiállítás költségei. Az 1890. évi párisi kiállítás méreteiről fogalmat adnak azok az összegek, mit a törvényhozás azokra megszávozott 1896/7 évre ez kitett 12.527.750 frtot, a f. 1898. évre 29.238.916, frtot, az 1899. évre 24.193.600 frtot, 1900. évre 38.576 frtot, 1901. évre 2.785.985 frtot. Összesen 106 millió 783 frtot. Ehez Páris maga 20 millióval járul hozzá.

A Mareoráma. Így hívják az 1900-ik év fővonzó erejét, mely hírességben felül fogja mulni az Eifel tornyát. A mareoráma egy óriási forgó körkép, mely egy tengeri utazást ábrázol Marseillától Alexandriáig. Az utazók egy valódi tengeri hajóra szállnak és szemek előtt elvonulnak a földközi tenger összes kikötői és partvidékei. Az előadás élethű lesz, a néző azt hiszi, hogy a hajó halad előre és nem a kép mozog. Négy millió frankot irányoztak elő erre a látványosságra, melyről jövő számunkban részletesen fogunk írni.

HIRDETÉSEK.

Szülők figyelmébe.

Egy jó családból való s jó nevelésű tanuló fiút — vagy leányt Petrosényben, egy intelligens uri család a jövő tanév tartamára lakásra s élelmezésre elfogad. Bővebb felvilágosítással szolgál

a kiadóhivatal.

Hirdetmény.

A „Petrosény- és Vidéke Hitelszövethezet” helyiségében a hivatalos órák alatt: (vasárnap d. e. 10—12, hétfőn, csütörtökön és szombaton d. u. 5—7 óra) a titkárnál s a lakásán naponként reggel 7—8 s délután 1—2 óra között **kaphatók és megrendelhetők:** mindenféle **sorsjegyek** részletfizetésre és készpénzért; a legelőkelőbb biztosítóintézetek részéről eszközölhetők **tűz, jelzálogos és mindenféle életbiztosítások; varrógépek** 20 fttól 125 fttig, **kerékpárok** a legelső gyárakból 125 fttól 225 fttig és **kötőgépek** a legjutányosabb árakon s legkedvezőbb fizetési feltételek mellett; cs. kir. szab. tűzmentes, betörés ellen biztos **pénz-, könyv és okmány-vasszekrények, cassetták és záruk**, minden nagyság és alakban. Pénzszekrények részletfizetésre 60 fttól 1000. fttig kaphatók.

Legkitünőbb minőségű **fedőcserepek** ezre a petrosényi állomásra szállítva 18 fttért megrendelhető.

Képes árjegyzék után a híres Walser Ferencz-féle, most „Budapesti Szivattyu- és Gépgyár Részvénytársaság” gyártmányai u. m. mindenféle **szivattyuk**, a legkisebb **kézi fecskendőktől a legnagyobb tűzoltó**

fecskendőkig minden alakban, nemkülönb. **tűzoltó-szerek harang és érczöntvények** megrendelhetők.

A minden háztulajdonosnál nélkülözhetetlen **kézi fecskendők ára:** 18—27 fttig. Mankó fecskendő toló targonczán, mely leszerelve is hordozható 65 ftt.

Megrendelhetők az „Első Székely Szövőgyár Részvénytársaság” összes gyártmányai árjegyzék szerinti árban.

Ezen áruk, melyek eredeti mintáztuknál, tartósságuknál és jutányos áruknál fogva az országban annyira elterjedtek, hogy ma már minden házban feltalálhatók.

Megrendelhetők mindenféle minőségű erdélyi, magyar, valamint olasz **borok** hektoliterenként 16 fttól — 70 fttig, a legkedvezőbb fizetési feltételek mellett, nem különben valódi **székely-fenyővíz** literenként 45 kr. és valódi **szilvrium** literenként 70 kr. és mindenféle **pálinka** nemek.

Megrendelhető a Borsodi-féle szabadalmazott szoba-**czéllövőgép**, mely vendéglősök, kávéosok és korcsmárosoknak igen czélszerű és jövedelmező s vendég mulattató eszköz. A gép részletfizetésre kapható.

Megrendelhető a Gróf Csáky László prakfalvi vasgyárában készült Aradi-féle **lemeztetőfedő**, melynek czélszerűségét és tartósságát számos elismerő okmány igazolja.

Hirdetmény.

Van szerencsém a n. é. közönségnek tudomására hozni, hogy a **Barcsay-féle szállodát s vendéglőt** bérbevettem és a mai kor igényeinek megfelelőleg berendeztem.

Izletes ételek és italok kiszolgálásával igyekszem a n. é. közönség pártolását kiérdemelni.

A **házakhoz** megrendelt ételeket a legolcsóbban **kihordatom** s elfogadok egész napi étkezésre **abonenseket** a legjutányosabban.

Vilásreggelire is mindig friss, olcsó és jó étkekkel szolgálhatók.

Az általam bérben birt vendéglőben **több szobát butorozva** igen jutányos áron **havi, vagy hosszabb időre bérbe adok.**

A vendéglő udvarhelyiségében **tekepálya is rendelkezésre áll** s mindenkor és minden tekintetben arra fogok törekedni, hogy t. vendégeimnek kellemes szórakozást szerezzek.

Legfőbb törekvésem leendő a kegyes pártolást megszerezni és megtartani.

Számos látogatást kér

Petrosény, 1898. aug. 1.

Balogh Károly.
vendéglős.

MALAGA SZÖLLŐ, DATOLYA, FIUMEI CSOKOLÁDÉ.

ARANY,

JAVA-, CUBA-,

GYÖNGY-, MOCCA,

FEHÉR- CUBA, PORTORICO

kávék

CZUKOR, RIZS, LISZT,

GYERTYA, SZAPPAN,

RUM, THEA, LIKÖRÖK,

PALAGZK-BOROK és MINDENFÉLE

VASÁRUK

LEGJOBB MINŐSÉGBEN és LEGOLCSÓBBAN

PONTOS, FIGYELMES KISZOLGÁLÁS MELLETT BESZEREZHETŐK:

JAKABFI REZSŐ

fűszer- és vasárú üzletében.

KOSZORÚS FÜGE, MOGYORÓ, NARANCS.

Nyomatott Figuli Antal gyorsajtóján.